

KUTSAL KİTAP ÇEVİRİSİ İÇİN

Arlington Bildirisi

GİRİŞ

Orijinal olarak İbranice, Aramice ve Grekçe dillerinde yazılmış olan Kutsal Kitap'ın altmış altı kanonik kitabının Tanrı'nın yazılı Sözü olduğuna inanıyoruz. El yazmalarının asılları hatasızdır ve Kutsal Kitap'ın söylediği her şey mutlak olarak doğrudur. Asıl el yazmaları artık muhtemelen mevcut değil ama Tanrı'nın Sözü olağanüstü bir şekilde, bugün elimizdeki çok sayıda kopyada korunmuştur.

Kutsal Kitap Tanrı'nın yanılmaz Sözü olduğu, tüm insanların zihinlerini ve dilin kendisini de Tanrı yarattığı için, Tanrı'nın Sözü'nün anlamı Kutsal Kitap çevirileri aracılığıyla bütün insan dillerinde aslına uygun olarak ifade edilebilir.

Sözcüklerin ya da sözcük gruplarının anlam kapsamlarının ve gramer yapılarının dilden dile değişiklik gösterdiğini kabul ederiz. Bu yüzden Tanrı'nın gerçeğini orijinal dildeki metinler kadar açık bir şekilde ifade etmek için, çevirmenlerin bu dilsel farklılıkları anlaması gereklidir.

Kutsal Kitap'ın Tanrı'ya ait olduğunu kabul ediyoruz ve “Danışmanı bol olan zafere gider” (Süleyman'ın Özdeyişleri 11:14). Bu nedenle çeviri organizasyonlarını ve Kutsal Kitap topluluklarını, ne zaman mümkünse, çevirilerini ücretsiz olarak internette erişilebilir hale getirmeye teşvik ediyoruz. Böylece herkes çalışmalarından yararlanabilir ve gelecekteki yeniden gözden geçirmeler için faydalı geri bildirimlerde bulunabilir.

Kutsal Ruh'un aydınlatıcı işinin Tanrı'nın Sözü'nü doğru anlamak için temel önemde olduğuna inanıyoruz (1. Korintliler 2:14). Ayrıca Tanrı, Kilisesini “gerçeğin direği ve dayanağı” (1. Timoteos 3:15) yapmıştır. Bu yüzden Tanrı Kiliseye, Sözü'nün çevirisinde aslına sadık kalma sorumluluğunu vermiştir. Hem küresel hem de yerel kilisenin elinde değerli ve geçerli bilgiler vardır (kaynak ya da hedef diller veya teolojik bilgi gibi). Bunlar, inanlılar Kutsal Ruh'ta tek bir beden olarak alçakgönüllü bir şekilde birlikte

çalışırlarken, aslına sadık çeviriler üretmek için yarar sağlayacaktır. Çeviriler Tanrı'nın kendini açıklayışını aslına sadık bir şekilde ifade edecek şekilde üretilmeli, o çevirileri kullanacak yerel toplulukları onurlandırmalı ve küresel Kilisenin esenlik bağıını korumalıdır.

Yukarıdaki ifadelerin ışığında, bazı güncel Kutsal Kitap çevirilerindeki bir takım problemlili uygulamaları işaret eden bazı yönlendirici ilkeler öneriyoruz.

MADDE I

Çevirmenler, orijinal dildeki metinlerin anlamlarını, bağlamalarını ve teolojik sonuçlarını kaybettiren, açıkça veya dolaylı olarak başka dinlerin teolojilerini ifade eden çeviriler yapmamalıdır.

- Örneğin İslam'daki iman ikrarının ilk sözleri (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ “Allah'tan/Tanrı'dan başka ilah yoktur”) Kutsal Kitap çevirilerinde kullanılmamalıdır çünkü bu, İslam'a özel bir ifadedir ve Kutsal Kitap metninin aslına uygun olarak anlaşılmasına zarar veren anlam ve imalar içerir. Müslümanlar için İslami iman ikrarının ilk yarısı, doğal olarak ikinci yarısını çağrıştırır ve o, “Muhammed O'nun elçisidir” şeklindedir. Ayrıca bu ifade, İslam'daki Tanrı'nın mutlak birliği inancını içerdiğinden Üçlü Birliği açıkça reddeder. Onun aksine Kutsal Kitap'ın Tanrı'nın tekliğiyle ilgili öğretileri, Baba, Oğul ve Kutsal Ruh olan RAB'den, YAHVE'den, İsrail'in sadık Tanrısından, başka tanrı olmadığını öğretir (Ör. 1. Krallar 18:39, Mezmurlar 18:31, 1. Korintliler 8:4-6, Efesliler 4:4-6).

MADDE II

Her kültürden her insan Tanrı'nın gerçeğini bütünüyle bilmelidir. Bu yüzden Kutsal Kitap çevirileri, orijinal dildeki metinlerin karşı durduğu, hem inanlılar hem de inanmayanlar arasındaki günahlara veya yanlışlara karşı durmaktan kaçınmamalıdır.

- Örneğin eğer Hindular kaybolan oğulun babasının “Besili danayı getirip kesin!” (Luka 15:23) demesinden rahatsızsa, çevirmen bunu “düzeltmek” için babanın sözlerini sadece genel bir yemek ya da eğlence ifade edecek şekilde değiştirerek danayla ilgili kısmı çıkartamaz. Böyle yapılırsa, İsa'nın dana kesmeyi günah olarak görmediği şeklindeki önemli gerçek gözardı edilmiş olur ama bu, insanların Kutsal Kitap'a göre düşünmeleri için bilmeleri gereken bir şeydir.

- Benzer şekilde, eğer Yeşaya 44:9-20 gibi paragraflarda Yeşaya'nın putlara karşı söylediği sert sözler eğer putperestleri rahatsız ederse, çevirmenler bu tonu yumuşatmamalıdır. Çünkü bu ton, putperestliğin Tanrı'yı tiksindirdiğini ifade eden ve Tanrı'nın nefesiyle söylenmiş mesajın bir parçasıdır.

MADDE III

Kutsal Ruh, gerçeğin özenle örüldüğü bir halı yaratmıştır. Birçok paragrafın içinde geçen bir takım önemli terimin hepsi, bütünün anlamına katkıda bulunur. Çevirmenler bu önemli terimleri çevirirken, örülmüş bu anlamları çeviride mümkün olduğunca korumak için yüksek derece bir tutarlılığa gayret etmelidir.

- Örneğin Grekçe κύριος (“Rab”) sözcüğü, çevirmenlerin Baba Tanrı ya da Oğul Tanrı'ya karşılık geldiğini tespit ettikleri yerlerde farklı çevrilmemelidir. Κύριος sözcüğünü Baba Tanrı için kullanıldığında (ör. 1. Petrus 3:12; bkz. Mezmurlar 34:15-16) “Allah/Tanrı” olarak, fakat İsa için kullanıldığında (ör. 1. Petrus 3:14-15; bkz. Yeşaya 8:12-13) “Efendim” veya “Rab” olarak çevirmek, İsa'nın Baba'yla bir olduğu ve aynı zamanda Efendi, Rab ve Tanrı da olduğu anlamı kaybedilir.
- Benzer şekilde Tanrı'yı ifade eden “Tanrı Oğlu”, “Baba” ve “Oğul” terimleri çevrilirken, normalde insan baba-oğul ilişkisi için kullanılan sözcüklerin aynılarını kullanılmalıdır. Aile anlamı taşıyan terimleri çevirirken niteleyici ifadeler eklemek (“ruhsal oğul”) ya da birincil olarak ailesel anlam vermeyen karşılıklar kullanmak (“Mesih”, “habib”, “halef” veya “mevla” gibi), Tanrı'nın kast ettiği anlamın kaçınılmaz olarak kaybedilmesine yol açar. İnsan baba-oğul ilişkisini doğrudan ifade eden sözcükler, okuyucuların kilit noktaları birbirine bağlaması için gereklidir. Bunlar örneğin İsa'nın Tanrı'nın krallığının doğal mirasçısı olması, Baba ile eşsiz bir ilişkisinin olması, Baba'nın gerçek suretinde olması ve tüm yaratılışın ilk doğanı olması (Matta 21:37-38, İbraniler 1:2-3, Koloseliler 1:13-18) gibi şeylerdir. Bu terimler ayrıca, okuyucuların Tanrı'nın çocukları olarak evlat kabul edilmişimizi (Yuhanna 1:12-13, Romalılar 8:14-29, Galatyalılar 4:1-7), İbrahim'in İshak'ı sunuşunu (Yaratılış 22:1-18), bağ kiracıları benzetmesini (Matta 21:33-46 vs.), kayıp oğul benzetmesindeki babayı (Luka 15:11-32) ve Kutsal Yazılardaki başka birçok önemli bağlantıyı anlamaları için de gereklidir. Potansiyel yanlış anlaşılmalara Hristiyan öğretilerine, yan metin materyallerine, örneğin kitap önsözlerine, dipnotlarına ya da dizinlere yansiyebilir.

SONUÇ

Sonuç olarak, tüm Kutsal Yazıların ve Kutsal Yazılara dayanan materyallerin yukarıdaki ilkelerin her birine uyması gerektiğine inanıyoruz. Uymayan çevirileri yeniden gözden geçirmeye çağırıyoruz.

İmzalayanlar olarak tüm Kutsal Kitap çevirisi çalışmalarımızda bu ilkelere uyacağız. Tüm çevirmenleri ve çeviri kuruluşlarını da aynısını yapmaya çağırıyoruz.